

Ἐξαποστειλάρια: Τὰ δύο τῶν ἁγίων· «Τὰ τοῦ φωτὸς δοχεῖα...» καὶ «Ἡ ἐνιαία θεότης...» μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· «Χρυσοπλοκώτατε πύργε...»

Αἶνοι: Τὰ 4 στιχηρά· «Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι...».

Δόξα: «Σήμερον αἱ ψυχαὶ τῶν γηγενῶν...».

Καὶ νῦν: Τὸ προεόρτιον Ἰδιόμελον· «Σήμερον ὁ Χριστός...».

Δοξολογία: Μεγάλῃ καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Ὡς τῶν Ἀποστόλων ὁμότροποι...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Εἴσοδος: Ἀπολυτίκιον «Τοὺς τρεῖς μεγίστους...».

Εἰσοδικόν: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...».

Ἀπολυτίκια: «Τοὺς τρεῖς μεγίστους...» καὶ τὸ τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον: «Ὁ μήτραν παρθενικὴν...».

Ἀπόστολος: Τῶν ἁγίων· «Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν...» (Ἑβρ. ιγ' 7 - 16).

Εὐαγγέλιον: Τῶν ἁγίων· «Ἵμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου...» (Ματθ. ε' 14 - 19).

«Ἐξαιρέτως»: «Ἄξιόν ἐστιν...».

Κοινωνικόν: «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν...».
«Ἐἶδομεν τὸ φῶς ...» καὶ Ἀπόλυσις.

31. ΤΡΙΤΗ. Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν Ἀναργύρων, Ἀρσενίου ὀσίου τοῦ ἐν Πάρῳ, Θεοδότῃς, Θεοκτίστης καὶ Εὐδοξίας μαρτύρων, Ἡλία Ἀρδούνη νεομάρτυρος.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀναργύρων (Α' Κορ. ιβ' 27 - ιγ' 8) καὶ (Ματθ. ι' 1, 5 - 8).

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Ἔχων ἡμέρας 28.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11 καὶ ἡ νύξ ὥρας 13.

1. ΤΕΤΑΡΤΗ. Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τρύφωνος μάρτυρος, Περπετούας μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῇ. Γεωργίου ἀρχιεπισκόπου Μυτιλήνης, Συμεὼν τοῦ Νέου Στυλίου καὶ Δαβιδ μοναχοῦ τῶν αὐταδέλφων, Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, Ἀναστασίου τοῦ ἐν Ναυπλίῳ. Τῶν ἐν Μεγάροις ἀθλησάντων τεσσάρων μαρτύρων Ἀνδριανοῦ, Πολυεύκτου, Πλάτωνος καὶ Γεωργίου.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ, ἢ ὅπου εορτάζεται ὁ ἅγιος Τρύφων, ἐκ τῶν Κυπρίων Μηναίων. Καταβασίαι· «Χέρσον ἀβυσσοτόκον...». Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ· Κοντάκιον τὸ προεόρτιον:

Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου (Ρωμ. η' 28-39) (2α Σεπτ.). Εὐαγγέλιον ὁμοίως τοῦ Ἁγίου (Λουκ. ι' 19-21) (Σαβ. Ι' Ἑβδ. Λουκᾶ). Κοινωνικόν: «Εἰς μνημόσυνον...».

2. ΠΕΜΠΤΗ. Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Ἰορδάνου νεομάρτυρος τοῦ Τραπεζουντίου.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:

«Οὐράνιος χορός...».

Κοντάκιον

«Ὡς ἀγκάλας σήμερον...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός.

Ἑσπέρια:	Τὰ 3 Ἰδιόμελα· «Λέγε Συμεών...» εἰς 6.
Δόξα, Καὶ νῦν:	«Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...», τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.
Ἀπόστιχα:	Τὰ 3 Ἰδιόμελα· «Κατακόσμησον τὸν νυμφῶνά σου Σιών...».
Δόξα, Καὶ νῦν:	«Ὁ τοῖς Χερουβείμ ἐποχούμενος...». «Νῦν ἀπολύεις... » Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια:	«Χαῖρε Κεχαριτωμένη...» (τρὶς).
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεών βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...».

Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετὰ τὸν Ν΄ Ψαλμὸν ἢ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς. Τρισάγιον καὶ Ἀπολυτίκιον «Χαῖρε Κεχαριτωμένη...». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΟΡΘΡΟΣ

Ἑξάψαλμος

Ἀπολυτίκια:	«Χαῖρε Κεχαριτωμένη...» (τρὶς).
Καθίσματα:	Τὰ τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
Ἀναβαθμοί:	Τὸ Α΄ Ἀντίφωνον ἀναβαθμῶν δ΄ ἤχου.
Προκείμενον:	«Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου...».
Εὐαγγέλιον Ὁρθρου:	«Ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλήμ...». (Λουκ. β΄ 25 – 33).
Ὁ Ν΄ ψαλμός:	(Χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...». Καὶ νῦν· Τὸ αὐτό. «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» τὸ Ἰδιόμελον «Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη...» (Ζήτει εἰς τὰ Ἑσπέρια ὡς Δόξα, Καὶ νῦν).
Κανὼν:	Τῆς Ἑορτῆς ἄνευ στίχων.
Ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς:	Κάθισμα τῆς ἑορτῆς· «Ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ...» (ἄπαξ).
Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:	Κοντάκιον, Οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Χέρσον ἀβυσσοτόκον...».

Ἀντὶ Τιμιωτέρας:	Τὰ Μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς· «Ἀκατάληπτόν ἐστι... » μέχρι καὶ τοῦ «Κατελθόντ΄ ἐξ οὐρανοῦ...». Ἀπὸ τοῦ στίχου «Λάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν...» προσάπτομεν τὰ 4 τροπάρια τῆς Θ΄ Ὠδῆς δευτερεύοντες τὰ δύο πρῶτα. Εἶτα ἡ Καταβασία· «Θεοτόκε ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμου, σκιᾷ καὶ γραμματι...».
Ἑξαποστειλάρια:	«Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ...» (τρὶς).
Αἶνοι:	Τὰ τρία προσόμοια· «Νόμον τὸν ἐν γραμματι...» εἰς 4.
Δόξα, Καὶ νῦν:	«Ὁ ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς...».
Δοξολογία:	Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον· «Χαῖρε Κεχαριτωμένη...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα: Τῆς Ἑορτῆς, μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν ὡς ἀκολούθως:

Ἀντίφωνον Α΄

- Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.
- Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου.
- Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου.
- Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.
- Δόξα, Καὶ νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β΄

- Περιζῶσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατέ.
- Καὶ ἔντεινε καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε.
- Τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ· λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται.
- Ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.

«Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεών βασταχθεῖς...».

Δόξα, Καὶ νῦν «Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς...».

Ἀντίφωνον Γ΄

- Ἄκουσον, Θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου.

- Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.
- Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

«Χαῖρε
Κεχαριτωμένη...».

- Εἰσοδικόν:** «Ἐγνώρισε Κύριος τὸ Σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν. Σώσον ἡμᾶς Ὑἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεῶν βασταχθεῖς, ψάλλοντάς Σοι· Ἀλληλούϊα».
- Ἀπολυτίκιον:** «Χαῖρε Κεχαριτωμένη...» (μόνον).
- Κοντάκιον:** «Ὁ μήτραν παρθενικὴν...».
- Τρισάγιον.**
- Ἀπόστολος:** Τῆς ἑορτῆς: «Χωρὶς πάσης ἀντιλογίας...» (Ἑβρ. ζ' 7 – 17).
- Εὐαγγέλιον:** Τῆς ἑορτῆς: «Ἀνήγαγον οἱ γονεῖς...» (Λουκ. β' 22 – 40).
- «Ἐξαιρέτως»:** «Θεοτόκε ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμου σκιᾷ...».
- Κοινωνικόν:** «Ποτήριον σωτηρίου...».
«Εἶδομεν τὸ φῶς...».
- Ἀπόλυσις:** Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

3. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Συμεῶν τοῦ Θεοδόχου, Ἄννης τῆς προφήτιδος, Ταρσιζίου μάρτυρος, Ἰωάννου, Νικολάου καὶ Σταματίου νεομαρτύρων ἐκ Σπετσῶν (1822).

4. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου, Θεοκτίστου μάρτυρος, Νικολάου ὁμολογητοῦ τοῦ Στουδίτου, Ἀβραμίου ἱερομάρτυρος.

5. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΣΤ΄ ΛΟΥΚΑ. Τελώνου καὶ Φαρισαίου. Ἐναρξίς Τριωδίου. Ἀγάθης μάρτυρος, Πολυεύκτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Θεοδοσίου τοῦ ἐν Σκοπέλῳ ὁσίου.

Ἦχος α', Ἑωθινὸν Α'.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια: «Χαῖρε Κεχαριτωμένη...».

- Κοντάκιον:** «Ὁ μήτραν παρθενικὴν...».
- Ἀπόλυσις:** (μικρά)· «Ὁ ἐν ἀγκάλαις...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

- Ἑσπέρια:** Ἀναστάσιμα 4, τὰ δύο Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου «Μὴ προσευξώμεθα...» εἰς 3 καὶ τῆς Ἑορτῆς «Νόμον τὸν ἐν γράμματι...» (5η Φεβρ.) 3.
- Δόξα:** Τοῦ Τριωδίου· «Παντοκράτορ Κύριε...».
- Καὶ νῦν:** Τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ α' ἤχου· «Τὴν παγκόσμιον δόξαν...».
- Εἴσοδος:** «Φῶς ἱλαρόν...» καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
- Ἀπόστιχα:** Τὰ ἀναστάσιμα.
- Δόξα:** Τοῦ Τριωδίου· «Βεβαρημένων τῶν ὀφθαλμῶν...».
- Καὶ νῦν:** Μεθέορτον· «Σήμερον ἡ Ἱερὰ Μήτηρ...» (5η Φεβρ.). «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
- Ἀπολυτίκια:** Τὸ ἀναστάσιμον· «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...», Δόξα, Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς «Χαῖρε Κεχαριτωμένη...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεῶν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν τοῦ α' ἤχου, τὰ Τριαδικὰ «Ἄξιόν ἐστιν...» καὶ τὸ Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς «Χαῖρε Κεχαριτωμένη...». Ἀπόλυσις «Ὁ ἐν ἀγκάλαις ... καὶ ἀναστάς...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

- Ἀπολυτίκια:** Εἰς τό· «Θεὸς Κύριος...»· Τὸ Ἀναστάσιμον· «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...», Δόξα· τὸ αὐτό, Καὶ νῦν· «Χαῖρε Κεχαριτωμένη...».
- Καθίσματα:** Τὰ Ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ Θεοτοκίων τὰ τῆς Ἑορτῆς. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ α' ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Α') Εὐαγγελίου.

Ὁ Ν΄ φαλμός:	Δόξα: «Τῆς μετανοίας...», Καὶ νῦν «Τῆς σωτηρίας...» Εἰς τὸν στίχον «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» τὸ τροπάριον: «Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι...».
Κανόνες:	Ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ στίχου «Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι...» καὶ τῆς Ἑορτῆς.
Ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς:	Τὰ Ἀναστάσιμα Κοντάκιον καὶ Οἶκος, τὰ Καθίσματα τοῦ Τριωδίου: «Ταπείνωσις ὑψωσε κατησχυμένον...» Δόξα: «Ταπείνωσις ὑψωσε πάλαι Τελώνην...» Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς: «Ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ...» (2α Φεβρ.).
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
Καταβασίαι:	«Χέρσον ἀβυσσοτόκον...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καὶ ἡ Καταβασία: «Θεοτόκε ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμου, σκιᾷ καὶ γράμματι...»
Ἐξαποστειλάρια:	Τὸ Α΄ Ἀναστάσιμον «Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν...», τοῦ Τριωδίου: «Ἵψηγορίαν φύγωμεν...» καὶ τὸ Μεθέορτον «Ἀτρέπτως καθ' ὑπόστασιν...» (ζήτηε τῆ 3ῃ Φεβρ.).
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριωδίου 3.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου: «Ταῖς ἐξ ἔργων καυχήσεσι...».
Καὶ νῦν:	«Ἵπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλῃ καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Ἑορτῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...», «Χαῖρε Κεχαριτωμένη...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ὁ μήτραν παρθενικὴν...».
Τρισάγιον:	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς ΛΓ' Ἐπιστολῶν «Παρηκολούθηκάς μου...» (Β' Τιμ. γ' 10 – 15).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς ΙΣΤ' Λουκᾶ (Τελώνου καὶ Φαρισαίου), «Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν...». (Λουκ. ιη' 10 – 14).
Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστι...».

Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...». «Εἶδομεν τὸ φῶς...».
Ἀπόλυσις:	Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι ΛΔ' Ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΖ' Ἐβδ. Λουκᾶ.

6. ΔΕΥΤΕΡΑ. Βουκόλου Σμύρνης, Φωτίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Μεγάλου, Βαρσανουφρίου καὶ Ἰωάννου ὁσίων.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Φωτίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ψάλλεται ἐξ ἰδιαιτέρας ἀκολουθίας μετὰ τῶν μεθεόρτων.

7. ΤΡΙΤΗ. Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμφάκου. Λουκᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Στειρίῳ τῆς Ἑλλάδος ἀσκήσαντος, Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἀλικιανοῦ.

8. ΤΕΤΑΡΤΗ. Θεοδώρου Μεγαλομάρτυρος τοῦ Στρατηλάτου, Ζαχαρίου τοῦ προφήτου, Μακαρίου ἐπισκόπου Πάφου.

Πανηγυρίζει ὁ Καθεδρικὸς Ναὸς Ἁγίου Θεοδώρου Πάφου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Θεοδώρου ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας: Ἐν τῇ Θ΄ Ὠρᾷ: Ἀπολυτίκιον: «Χαῖρε Κεχαριτωμένη...» Κοντάκιον: «Ὁ μήτραν παρθενικὴν...».

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ: Ἑσπέρια: Τὰ 6 στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, Δόξα: «Σήμερον ἀνέτειλεν ὑπὲρ τὸν ἑωσφόρον...» Καὶ νῦν: «Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν...». Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν...», τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Ἀπόστιχα τοῦ ἁγίου, Δόξα: «Τῶν τοῦ Θεοῦ δωρεῶν...», Καὶ νῦν: «Ὁ τοῖς Χερουβεὶμ ἐποχούμενος...» «Νῦν ἀπολύεις...», τὸ Τρισάγιον καὶ Ἀπολυτίκια: «Στρατολογία ἀληθεῖ...», Δόξα: τοῦ ἁγίου Μακαρίου: «Κανόνα πίστεως...», Καὶ νῦν: «Χαῖρε Κεχαριτωμένη...». Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν ἀγκάλαις...».

Τῆ Τετάρτῃ πρωΐ: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ: Μετὰ τὸν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή,

τὸ Τρισάγιον καὶ Ἀπολυτίκιον· «Στρατολογία ἀληθεῖ...».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, τὰ Καθίσματα μετὰ τῶν μεθεόρτων ὡς εὐρίσκονται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα, τὸ α' Ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου, τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου, ὁ Ν', Δόξα· «Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου...» Καὶ νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» καὶ τὸ Ἰδιόμελον «Τοῦ νοητοῦ λύκου ἐκφυγῶν...» Μετὰ τὴν γ' Ῥδὴν τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν στ' Ῥδὴν· Κοντάκιον – Οἶκος τοῦ ἁγίου. Καταβασίαι· «Χέρσον ἀβυσσοτόκον...». Ἡ Τιμιωτέρα, «Θεοτόκε ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμου...» Ἐξαποστειλάρια· τοῦ ἁγίου «Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε...» καὶ τῆς Ἑορτῆς· «Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ...». Εἰς τοὺς Αἴνους τὰ τρία στιχηρὰ τοῦ ἁγίου εἰς 4, Δόξα· «Ἀθλητικὴν ἀνδρείαν...», Καὶ νῦν· «Ὁ κτίστης Οὐρανοῦ καὶ γῆς...» Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπολυτίκιον· «Στρατολογία ἀληθεῖ...».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: Ἀντίφωνα τῆς Ὑπαπαντῆς, Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου· «Χαῖρε Κεχαριτωμένη...». Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἀγκάλαις ...». Ἀπολυτίκια· «Στρατολογία ἀληθεῖ...», τοῦ ἁγίου Μακαρίου «Κανόνα πίστεως...», τὸ «Χαῖρε Κεχαριτωμένη...» καὶ τὸ τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον· «Ὁ μήτραν παρθενικὴν...». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου (Ἐφεσ. β', 4 - 10 καὶ Ματθ. ι', 16 - 22). Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως...» «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον...».

9. ΠΕΜΠΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου. Νικηφόρου μάρτυρος, Φιλαγρίου ἐπισκόπου Κύπρου, Ἄμμωνος καὶ Ἀλεξάνδρου μαρτύρων τῶν Κυπρίων, Μαρκελλοῦ ἐπισκόπου Σικελίας, Παγκρατίου ἐπισκόπου Ταυρομενίου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς καὶ ἐν τῇ κυριωνύμῳ ἡμέρᾳ τῆς Ἑορτῆς καταλιμπανομένων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ τῆς Λιτῆς, ἐν τῷ Ὁρθρῷ τοῦ Πολυελέου, τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου, τοῦ Συναξαρίου, ἀντὶ τοῦ ὁποῦ ἀναγινώσεται τὸ τῆς 9^{ης} Φεβρουαρίου καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τοῦ Ἀποστόλου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς Ἑορτῆς, ἀντὶ τῶν ὁποίων ἀναγινώσκονται τὰ ἀντίστοιχα τῆς ἡμέρας.

Ἐφεξῆς ψάλλομεν (ἐκτὸς τῶν Κυριακῶν):
Καταβασίας· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...».
Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».

10. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Χαραλάμπους ἱερομάρτυρος. Ζήνωνος ὁσίου τοῦ Ταχυδρόμου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...», Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου «Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι...» (Β' Τιμ. β', 1 - 10, ζῆτει τῇ 26ῃ Ὀκτ.). Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου· «...Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν...» (Ἰω. ιε'17 - ιστ' 2, ζῆτει τῇ 26ῃ Ὀκτ.). Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον...».

11. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ζαχαρίου τοῦ Προφήτου πατρὸς τοῦ Τιμίου Προδρόμου, Βλασίου ἱερομάρτυρος, Θεοδώρας βασιλίσσης, Βλασίου ἱερομάρτυρος τοῦ Ἀκαρνάνος τοῦ νεοφανοῦς, .

Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...». Εἰς τοὺς Αἴνους τὰ εἰς τὸν ἑσπερινὸν στιχηρὰ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».

12. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' ΛΟΥΚΑ. (Ἀσώτου). Μελετίου ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας, Χρήστου νεομάρτυρος τοῦ Κηπουροῦ, Ἀντωνίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Μελετίου ὁσίου τοῦ ἐν Ὑψενῇ.

Ἦχος β'. Ἑωθινὸν Β'.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἀπόστολοι, Μάρτυρες καὶ Προφῆται...».
Κοντάκιον: «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ δύο Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου· «Εἰς ἀναμάρτητον χώραν...» εἰς 3.
Δόξα: Τοῦ Τριωδίου· «Ὡ πόσων ἀγαθῶν...».
Καὶ νῦν: Τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ β' ἤχου· «Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...» καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τὰ Ἀναστάσιμα.

Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου· «Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς...».
Καὶ νῦν:	Τὸ ὁμώχον Θεοτοκίον· «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτῆς μου...».
	« Νῦν ἀπολύεις... », Τρισάγιον .
Ἀπολυτίκια:	Τὸ ἀναστάσιμον· «Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον...», Δόξα, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον· «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Μετὰ τὸν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν τοῦ β΄ ἤχου, τὰ Τριαδικὰ «Ἄξιόν ἐστιν...», Τρισάγιον καὶ ἀντὶ τῆς Ὑπακοῆς τὰ 3 Κατανυκτικὰ Τροπάρια· «Ἐλέησον ἡμᾶς...». Δόξα· «Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς...», Καὶ νῦν· «Τῆς εὐσπλαγχνίας...» Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

Ἀπολυτίκια:	Τὸ Ἀναστάσιμον· «Ὅτε κατῆλθες...», Δόξα· τὸ αὐτό, Καὶ νῦν· «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν...».
Καθίσματα:	Τὰ Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν.
	Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ β΄ ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Β΄) Εὐαγγελίου.
Ὁ Ν΄ ψαλμός:	Δόξα· «Τῆς μετανοίας...» Καὶ νῦν· «Τῆς σωτηρίας...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων...».
Κανόνες:	Ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου.
Ἀπὸ γ΄ Ὁδῆς:	Τὸ Ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος καὶ τὸ μετὰ τὴν γ΄ Ὁδὴν Κάθισμα τοῦ Τριωδίου· «Ἀγκάλας πατρικᾶς...» μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· «Ἀνύμφευτε ἀγνή...».
Ἀφ΄ στ΄ Ὁδῆς:	Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
Καταβασίαι:	«Τὴν Μωσέως ῥοδὴν...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καὶ ἡ Καταβασία· «Τῶν γηγενῶν τίς ἤκουσε...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τὸ Β΄ Ἀναστάσιμον· «Τὸν λίθον θεωρήσασαι ...», τὰ δύο τοῦ Τριωδίου· «Τὸν πλοῦτον ὃν μοι δέδω-

	κας...» καὶ «Ἐσκόρπισα τὸν πλοῦτόν σου...» καὶ τὸ Θεοτοκίον· «Ἄγια Μητροπάρθενε...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριωδίου 3.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου· «Πάτερ ἀγαθέ...».
Καὶ νῦν:	«Ἵπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλῃ καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	Τὸ ἀναστάσιμον· «Ὅτε κατῆλθες...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	Τοῦ Τριωδίου· «Τῆς πατρῴας δόξης σου...».
Τρισάγιον:	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς ΛΔ΄ Ἐπιστολῶν· «Πάντα μοι ἔξεστιν...» (Α΄ Κορ. στ΄ 12 - 20).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς ΙΖ΄ Λουκᾶ (Ἀσώτου)· «Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς...» (Λουκ. ιε΄, 11-32).
Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	« Εἶδομεν τὸ φῶς... ».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».
Ἀναγνώσματα καθημερινῶν:	Ἀπόστολοι ΛΕ΄ Ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια τῆς ἑβδομάδος τῆς Ἀπόκρεω.

13. ΔΕΥΤΕΡΑ. Μαρτινιανοῦ ὁσίου, Εὐλογίου Ἀλεξανδρείας, Ἀκύλα καὶ Πρισκίλλης τῶν Ἀποστόλων, Συμεῶν ὁσίου τοῦ Μυροβλήτου.

Πλήρης Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Εὐλογίου εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

14. ΤΡΙΤΗ. Αὐξεντίου ὁσίου, Φιλήμονος Γάζης, Μάρωνος ὁσίου, Νικολάου Κορίνθου, Δαμιανοῦ ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐν Κισσάβω, Ἰλαρίωνος ὁσίου τοῦ Ἀθωνίτου, Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ Πασγάνου.

15. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ὁνησίμου Ἀποστόλου, Ἀνθίμου τοῦ ἐν Χίῳ, Ὁνησίμου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Αὐστηρὰ Νηστεία

16. ΠΕΜΠΤΗ. Παμφίλου μάρτυρος, Φλαβιανοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Φλαβιανοῦ ὁσίου.

17. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ Τήρωνος, Μαριάμνης ἰσαποστόλου, Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας τῶν εὐσεβῶν βασιλέων. Αὐξιβίου ἐπισκόπου Σόλων, Θεοδώρου τοῦ Βυζαντίου καὶ Μιχαήλ τοῦ Μαυρουδῆ νεομαρτύρων.

Ἀκολουθίαι τῆς ἁγίας Μαριάμνης τῆς ἰσαποστόλου καὶ τοῦ ἁγίου Αὐξιβίου εὐρίσκονται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

Αὐστηρὰ Νηστεία

18. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. (Ψυχοσάββατον). Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν. Λέοντος Πάπα Ῥώμης. Ἀγαπητοῦ ἐπισκόπου Σιναίου.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου. Σάββατον πρὸ τῆς Ἀπόκρεω § 7, 8, 9).

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:

«Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως...».

Κοντάκιον:

«Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα...».

Ἀπόλυσις:

(μικρά)· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ (Ἄνευ εἰσόδου)

Προοιμιακός.

Ἑσπέρια:

Μαρτυρικὰ τοῦ β' ἤχου 3· «Οἱ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν...», «Τῶν ἁγίων Μαρτύρων...» καὶ «Χοροὶ Μαρτύρων...» (Ζῆτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν...».

Δόξα:

«Θρηγῶ καὶ ὀδύρομαι...».

Καὶ νῦν:

Τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ β' ἤχου· «Παρηλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου...».

Ἄνευ Εἰσόδου:

«Φῶς ἰλαρόν...» καὶ ἀντὶ τοῦ Προκειμένου τῆς ἡμέρας εἰς ἤχον πλ. δ' τὸ «Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα» ἐκ γ', με στίχους εἰς τὸ β' «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε» καὶ εἰς τὸ γ' «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν».

Ἀπόστιχα:

Τὰ 4 Μαρτυρικά τοῦ β' ἤχου (ζῆτει ταῦτα εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου, ἤχος β', Σάββατον πρωῆ, εἰς τοὺς Αἴνους). Τὸ πρῶτον ἄνευ στίχου: «Ἵπὲρ Χριστοῦ παθόντες...». Τὸ δεύτερον με στίχον: «Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ», «Τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ λαβόντες...», τὸ τρίτον με στίχον: «Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος», «Ἵμᾶς πανεύφημοι μάρτυρες...». Τὸ τέταρτον με στίχον: «Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν», «Τῶν Ἁγίων σου τὰ πλήθη...».

Δόξα:

Τὸ νεκρώσιμον «Ἀρχὴ μοι καὶ ὑπόστασις...».

Καὶ νῦν:

Θεοτοκίον· «Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε...».

Μετὰ τὸ «Νῦν Ἀπολύεις...» ψάλλεται ὁ Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας «Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις διηνεκῶς...» (ζῆτει τοῦτον εἰς τὴν Παρακλητικὴν, ἤχος πλ. β' τῷ Σαββάτῳ πρωῆ ἢ εἰς τὸ Πεντηκοστάριον μετὰ τὸν Ἑσπερινὸν τοῦ Σαββάτου τῆς Ζ' Ἑβδομάδος, Παρασκευῆ ἑσπέρας). Ὁ Κανὼν ψάλλεται ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 τροπάρια ἀνὰ Ῥοδὴν με στίχους: Εἰς τὸ α' τροπάριον: «Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου», εἰς τὸ β' τροπάριον: «Αἶ ψυχὰι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται», εἰς τὸ γ' Δόξα καὶ εἰς τὸ δ' Καὶ νῦν. Εἰς τὸ τέλος τῆς Θ' Ῥοδῆς ὁ εἰρμὸς αὐτῆς: «Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον...».

Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια:

«Ὁ βάθει σοφίας...», Δόξα: τὸ τέλος τοῦ ἀπολυτικίου: «Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα...». Καὶ νῦν: «Σὲ καὶ τεῖχος...».

Ἡ Ἑκτενὴς καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «Ὅτι ἐλεήμων...» ψάλλονται τὰ τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων δικαίων...» καὶ γίνεται ἡ μνημόνευσις τῶν Κεκοιμημένων ὡς ἐξῆς:

Ὁ Ἱερεύς:

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου,

δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ Χορός: «Κύριε, ἐλέησον» γ'.

Ὁ Ἱερεύς:

«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων. Καὶ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ... (καὶ μνημονεῦει ὀνομαστικῶς τῶν Κεκοιμημένων ὑπὲρ ὧν τελοῦνται μνημόσυνα) καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον».

Ὁ Χορός: «Κύριε, ἐλέησον» γ'.

Ὁ Ἱερεύς:

«Ὅπως, Κύριος ὁ Θεός, τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται· τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα».

Ὁ Ἱερεύς: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ὁ Χορός: «Κύριε, ἐλέησον».

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν:

«Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταπατήσας, τὸν δὲ διάβολον καταργήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ Σου δωρησάμενος, Αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων Σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, μοναζουσῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν καὶ πάντων τῶν νῦν μνημονευθέντων δούλων σου ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεός, συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· Σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις ἢ δικαιοσύνη Σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος Σου ἀλήθεια».

Ὁ Ἱερεύς: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ὁ Χορός: «Κύριε ἐλέησον».

Ὁ Ἱερεύς:

«Ὅτι Σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ Σου Πατρί...».

Ὁ Χορός: «Αἰωνία ἡ μνήμη», ἐκ τρίτου. Εἶτα:

Ὁ Ἱερεύς: «Σοφία»· «Ὁ ὢν εὐλογητός» κλπ. Καὶ ἐκφωνεῖ τὴν συνήθη Ἀπόλυσιν.

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Ἀναγινώσκειται τὸ Μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου. Μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» λέγεται Ἀπολυτίκιον· «Ὁ βάθει σοφίας...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάφαλμος

Ἄντι τοῦ «Θεὸς Κύριος...» ψάλλεται εἰς ἦχον πλ. δ' τὸ «Ἀλληλούϊα» (γ) τετράκις, ὡς ἐψάλη εἰς τὸν Ἑσπερινὸν ἀντι τοῦ Προκειμένου, δις ἄνευ στίχου, καὶ δις μετὰ τῶν στίχων « Μακάριοι οὓς ἐξελέξω...» καὶ «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν...» Εὐθύς:

Ἀπολυτίκια: Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα:

Τὰ Μαρτυρικὰ τοῦ β' ἡγου (Ζήτει εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου, Σάββατον πρωΐ) «Ὁ φαιδρύνας τοὺς Ἁγίους σου...», «Ἀθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ...» καὶ «Ἀπόστολοι Μάρτυρες...». Εἰς τὰ δύο τελευταῖα λέγονται καὶ οἱ πρὸ αὐτῶν στίχοι. Δόξα: «Ἡ μνήμη τῶν κεκοιμημένων Κυρίου...». Καὶ νῦν· «Μήτηρ ἁγία ἡ τοῦ ἀχράντου Φωτός...» (Ἐὰν θὰ γίνῃ μνημόνευσις τῶν Κεκοιμημένων ψάλλονται ἀμέσως τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια, γίνεταί ἡ μνημόνευσις καὶ μετὰ τὸ «Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις...» ἐπισυνάπτονται τὰ καθίσματα «Ἀνάπαυσον Σωτῆρ ἡμῶν...» καὶ «Ὁ ἐκ παρθένου...»). Ἐπειδὴ εἰς τοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς δὲν γίνεται ἐν τῷ Ὁρθῷ μνημόνευσις τῶν ὀνομάτων τῶν Κεκοιμημένων, ἀμέσως ἐπισυνάπτομεν τὸ Κάθισμα τοῦ Τριωδίου· «Ἀνάπαυσον Σωτῆρ ἡμῶν...» Δόξα, Καὶ νῦν· «Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας...».

Ὁ Ν' φαλμός: (χῦμα).

- Κανών:** Τοῦ Τριωδίου· «Ἄσμα ἀναπέμφωμεν...». Ἐὰν δὲν θὰ φαλῆ ὁ Κανών, ἀμέσως μετὰ τὸν Ν' λέγομεν τὸν Εἰρμὸν τῆς γ' Ὡδῆς «Ὁ στερεώσας ἐν τῇ χειρὶ σου...», Αἴτησις, «Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...».
- Ἀπὸ γ' Ὡδῆς:** Καθίσματα: «Ὁ δι' ἡμᾶς ὑπομείνας...» Δόξα, Καὶ νῦν· «Τὴν ταχεϊάν σου σκέπη...». Ἐὰν δὲν λέγεται ὁ Κανών, ἐπισυνάπτομεν ἀμέσως τὸν Εἰρμὸν τῆς Στ' Ὡδῆς «Συνεχόμενον δέξαι με...». Αἴτησις, «Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς...».
- Ἀφ' στ' Ὡδῆς:** Κοντάκιον, Οἶκος τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ. Συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
- Μετὰ τὴν ἡ' ὥδην ἀμέσως «Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν... Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ...» (Εἰρμὸς τῆς ἡ' Ὡδῆς).
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Καὶ μετὰ τὴν Θ' Ὡδὴν ὁ Εἰρμὸς τῆς Θ' Ὡδῆς· «Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει...».
- Ἐξαποστειλάρια:** «Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων...». «Ἀνάπαυσον τοὺς δούλους σου...» καὶ τὸ Θεοτοκίον· «Μαρία Θεονύμφευτε...».
- Αἶνοι:** Τὰ 4 Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Δεῦτε πρὸ τέλους πάντες...».
- Δόξα:** «Ὡς ἄνθος μαραίνεται...».
- Καὶ νῦν:** «Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε...».
«Σοὶ δόξα πρέπει...».
- Δοξολογία:** (χῦμα).
Ἐκτενής.
- Ἀπόστιχα:** Τὰ ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου Νεκρώσιμα Προσόμοια· «Ῥύμην, τοῦ θανάτου καὶ φθοράν...» (Σάββατον πρῶτ', Ἀπόστιχα β' ἤχου).
- Δόξα:** «Ἄλγος τῷ Ἀδάμ...».
- Καὶ νῦν:** «Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...».
«Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι...», Τρισάγιον.
- Ἀπολυτίκια:** «Ὁ βάθει σοφίας...», «Σὲ καὶ τείχος...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου: «Ὁ βάθει σοφίας...».

- Εἰσοδικόν:** «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἁγίοις...».
- Ἀπολυτίκια:** «Ὁ βάθει σοφίας...» καὶ τὸ τοῦ Ναοῦ.
- Κοντάκιον:** «Μετὰ τῶν ἁγίων...».
- Τρισάγιον.**
- Ἀπόστολος:** Τῶν Κεκοιμημένων· «Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν...» (Α' Θεσ. δ' 13 – 17).
- Εὐαγγέλιον:** Τοῦ Σαββάτου τῆς Ἀπόκρεω: «Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε...» (Λουκᾶ, κα' 8 - 9, 25-27, 35-36).
- Ἐξαιρέτως:** «Ἄξιόν ἐστιν...».
- Κοινωνικόν:** «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω...».
«Εἶδομεν τὸ φῶς...»

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν τὰ νεκρώσιμα Εὐλογητάρια καὶ τὰ τροπάρια· «Μετὰ πνευμάτων...» καὶ γίνεται ἡ μνημόνευσις τῶν ὀνομάτων τῶν Κεκοιμημένων ὡς καὶ εἰς τὸν Ἑσπερινόν. «Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου...» καὶ Ἀπόλυσις «Χριστὸς ὁ ἀληθινός...».

19. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ. Μνεϊαν ποιούμεθα τῆς δευτέρας καὶ ἀδεκάστου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀρχίππου, Φιλήμονος καὶ Ἀπφίας τῶν Ἀποστόλων, Φιλοθέης ὁσίας τῆς Ἀθηναίας.

Ἦχος γ'. Ἐωθινὸν Γ'.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 10, 11, 12)

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

- Ἀπολυτίκιον:** «Ὁ βάθει σοφίας...».
- Κοντάκιον:** «Μετὰ τῶν ἁγίων...».
- Ἀπόλυσις:** (μικρά)· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

- Ἑσπέρια:** Ἀναστάσιμα τοῦ γ' ἤχου 6 καὶ τοῦ Τριωδίου· «Ὅταν μέλλῃς ἔρχεσθαι...» 4.
- Δόξα:** Τοῦ Τριωδίου· «Ὅταν τίθωνται θρόνοι...».
- Καὶ νῦν:** Τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ γ' ἤχου: «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν...».
- Εἴσοδος:** «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας

	«Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τὰ Ἀναστάσιμα.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου· «Οἶμοι μέλαινα ψυχή...».
Καὶ νῦν:	«Ἀνύμφευτε Παρθένε...».
	« Νῦν ἀπολύεις... », Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια:	Τὸ ἀναστάσιμον· «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια...», Δόξα, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον· «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετὰ τὸν Ν΄ φαλμὸν ὁ Τριαδικὸς Κανὼν τοῦ γ΄ ἤχου. Δόξα· Τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιόμελον· «Τὰς τοῦ Κυρίου γνόντες ἐντολάς...», Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον «ὑπὸ τὴν σὴν Δέσποινα...», τὰ Τριαδικὰ «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καὶ ἀντὶ τῆς Ὑπακοῆς τὰ Κατανυκτικὰ τροπάρια· «Ἐλέησον ἡμᾶς...», «Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς...» «Τῆς εὐσπλαγχνίας...». Ἀπόλυσις «Ὁ Ἀναστάς...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάφαλμος

Ἀπολυτίκια:	«Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια...», Δόξα· τὸ αὐτό, Καὶ νῦν· «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν...».
Καθίσματα:	Τὰ Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν.
	Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ γ΄ ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Γ΄) Εὐαγγελίου.
Ὁ Ν΄ φαλμός:	Δόξα· «Τῆς μετανοίας...» Καὶ νῦν· «Τῆς σωτηρίας...» «Ἐλέησόν με ... Τὰ πλήθη...».
Κανόνες:	Ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου.
Ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς:	Τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος καὶ ἐν κάθισμα τοῦ Τριωδίου· «Τὸ βῆμά σου φρικτόν...» μετὰ τοῦ Θεοτοκίου «Τὸν πάντων ποιητήν...».
Ἀφ' στ΄ Ὠδῆς:	Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
Καταβασίαι:	«Βοηθὸς καὶ σκεπαστής...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καὶ ἡ Καταβασία· «Ἀσπόρου συλλήψεως...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τὸ Γ΄ Ἀναστάσιμον· «Ὅτι Χριστὸς ἐγγήγερται...», τοῦ Τριωδίου· «Τὴν φοβερὰν τῆς κρίσεως...» καὶ

	«Ἴδου ἡμέρα ἔρχεται...» καὶ τὸ Θεοτοκίον· «Τὴν ὥραν τῆς ἐτάσεως...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριωδίου· «Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν...» 3.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου· «Προκαθάρωμεν ἑαυτούς...».
Καὶ νῦν:	«ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη· καὶ τό· «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	Τοῦ Τριωδίου· «Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Τοῦ Τριωδίου· «Βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι...» (Α΄ Κορ. ἡ 8 - θ΄ 2)
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω· «Ὅταν ἔλθῃ ὁ Υἱός...» (Ματθ. κε΄ 31- 46)
«Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	« Εἶδομεν τὸ φῶς... ».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Σημειώσεις: Ἀπὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς σήμερον εἰς τὰ Ἀπόστιχα ψάλλονται τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου, δὶς, τὸ ὁμόηχον Μαρτυρικὸν καὶ τὸ Θεοτοκίον, ὡς ἀναγράφονται εἰς τὸ Τριώδιον. Ἐπίσης εἰς τὸν Ὅρθρον κατὰ τὴν β΄ στιχολογίαν ψάλλονται τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ καθίσματα, μετὰ τὴν αἴτησιν τῆς Στ΄ Ὠδῆς λέγεται τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου (ζήτει εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου) καὶ εἰς τὰ Ἀπόστιχα ψάλλονται τὰ εἰς τὸ Τριώδιον καθ' ἑκάστην ἡμέραν κατακεχωρημένα (Ἰδιόμελον, Μαρτυρικὸν καὶ Θεοτοκίον).

Κατὰ τὴν ἐβδομάδα τῆς Τυροφάγου γίνεται ἀποχὴ κρέατος καὶ κατάλυσις ἰχθύος, τυροῦ καὶ ὠῶν (λευκὴ νηστεία).

20. ΔΕΥΤΕΡΑ. Λέοντος ἐπισκόπου Κατάνης, Ἀγάθωνος πάπα Ρώμης, Βυσσαρίωνος ὀσίου τοῦ Αἰγυπτίου. Διδύμου, Νεμεσίου καὶ Ποταμίου μαρτύρων τῶν Κυπρίων.

21. ΤΡΙΤΗ. Τιμοθέου τοῦ ἐν Συμβόλοις, Ἰωάννου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ἀπὸ Σχολαστικῶν, Ζαχαρίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

22. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀρίστωνος ἐπισκόπου Ἀρσινόης. Εὗρεσις τῶν λειψάνων τῶν ἁγίων μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου, Ἀνθούσης μάρτυρος, Θαλασσίου καὶ Βαραδάτου ὁσίων, Λεοντίου τοῦ Μυροβλήτου.

Κατάλυσις εἰς πάντα πλὴν κρέατος.

Πλήρης Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀρίστωνος εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

23. ΠΕΜΠΤΗ. Πολυκάρπου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Σμύρνης, Προτερίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, Κλήμεντος μάρτυρος.

Πλήρης Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Πολυκάρπου εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

24. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Α΄ καὶ Β΄ εὗρεσις τῆς τιμίας κάρας τοῦ τιμίου, ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ: Ἀπόστιχα τὰ εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου εὐρισκόμενα 3 προσόμοια: «Δεῦτε τὴν τιμίαν κεφαλὴν...», «Ὡσπερ ἐκ μετάλλων ὁ χρυσός...» καὶ «Πάλαι ὥσπερ θεῖος θησαυρός...» μετὰ τῶν στίχων (διὰ τὰ δύο τελευταῖα) «Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει...» καὶ «Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ καὶ ἐλπιδί ἐπ' αὐτόν...».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...» καὶ

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: Κοντάκιον: «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου: «Ὁ Θεὸς ὁ εἰπών...» (Β΄ Κορ. δ' 6 - 15). Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου: «Ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ...» (Ματθ. ια' 2 - 15). Κοινωνικόν: «Εἰς μνημόσυνον...».

Κατάλυσις εἰς πάντα πλὴν κρέατος.

25. ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ. Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν ἀσκήσει λαμφάντων Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν. Ταρασίου

ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, Μαρκέλλου Ἀπαμείας τῆς Κύπρου, Ῥηγίνου ἐπισκόπου Σκοπέλου.

Τῇ Παρασκευῇ Ἑσπέρας. Θ΄ Ὁρα

Ἀπολυτίκιον:

«Ἐκ γῆς ἀνατείλασα...».

Κοντάκιον:

«Προφήτα Θεοῦ...».

Ἀπόλυσις:

(μικρά)· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακὸς

Ἑσπέρια:

Τὰ 3 Προσόμοια τοῦ Τριωδίου: «Δεῦτε ἅπαντες πιστοί...» εἰς 6.

Δόξα:

«Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσαντες...».

Καὶ νῦν:

Τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ γ' ἤχου: «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν...».

Ἄνευ Εἰσόδου:

«Φῶς ἰλαρόν...», τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ...», ἡ Προφητεία, τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ Πληρωτικά.

Ἀπόστιχα:

Τὸ Ἰδιόμελον «Καθαρίσωμεν ἑαυτοῦς...» (δίς), τὸ Μαρτυρικὸν «Τῶν ἁγίων Μαρτύρων... (ἄπαξ).

Δόξα:

«Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη...».

Καὶ νῦν:

«Χαῖρε ἀγνείας κειμήλιον...».

«**Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον**

Ἀπολυτίκια:

«Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν...», Δόξα, Καὶ νῦν: «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».

Ἀπόλυσις:

«Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...».

Τῷ Σαββάτῳ πρῶτῃ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Ἀναγινώσκεται τὸ Μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου. Μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» τὸ Ἀπολυτίκιον «Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν...». Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα» ὡς συνήθως.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:

«Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν...», Δόξα: τὸ αὐτό, Καὶ

νῦν «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».

Καθίσματα: Κατὰ σειρὰν ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.

Ὁ Ν΄ Ψαλμός: (χῦμα).

Κανών: Τοῦ Τριωδίου μετὰ τῶν εἰρμῶν. Ἐὰν δὲν θὰ ψαλῆ ὁ Κανὼν, ἀμέσως μετὰ τὸν Ν΄ λέγεται ὁ εἰρμὸς τῆς γ΄ Ῥοδῆς: «Οὐκ ἔστιν ἅγιος...» καὶ γίνεται αἵτησις μὲ ἐκφώνησιν: «Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...».

Ἀπὸ γ΄ Ῥοδῆς: Καθίσματα: «Ἄντωνίου τὸ πρῶτον...» Δόξα: «Τοὺς δεσμοὺς διαρρήξαντες...» Καὶ νῦν: «Εἰς ἰλὸν ἐνεπάγγην...». Ἐὰν δὲν θὰ ψαλῆ ὁ Κανὼν ἐπισυνάπτεται ἀμέσως ὁ Εἰρμὸς τῆς Στ΄ Ῥοδῆς: «Συνεχόμενον δέξαι με...», Αἵτησις, «Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς...».

Ἀφ' στ΄ Ῥοδῆς: Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὴν ἡ Ῥοδὴν τοῦ Κανόνος ἢ ἐὰν δὲν ψάλλεται οὗτος ἀμέσως μετὰ, τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου:

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν...: Ὁ Εἰρμὸς τῆς ἡ΄ Ῥοδῆς: «Τὸν ἐν Ὁρει ἀγίῳ δοξασθέντα...».

Ἡ Τιμιωτέρα: Καὶ ὁ Εἰρμὸς τῆς Θ΄ Ῥοδῆς: «Τὸν προδηλωθέντα ἐν Ὁρει...».

Ἐξαποστειλάρια: «Οἱ κόσμον ἀρνησάμενοι...» καὶ «Τοὺς ἐν ἀσκήσει...».

Αἶνοι: Τὰ 4 Προσόμοια: «Τὴν τῶν Πατέρων ἅπαντες πληθύν...».

Δόξα: «Ὅσοι Πατέρες...».

Καὶ νῦν: «Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ καὶ τῶν Ὁσίων...».

Δοξολογία: Μεγάλῃ καὶ ἀπολυτίκιον: «Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου: «Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν...».

Εἰσοδικόν: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...».

Ἀπολυτίκια: «Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων...» καὶ τὸ τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον: «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».

Τρισάγιον.

Ἀπόστολος: Τῶν Ὁσίων: «Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος...» (Γαλ. ε΄ 22 – στ΄ 2) (Ὁ δεῦτερος ἐν τῷ Τριωδίῳ, τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς), μετὰ τῶν στίχων: «Καυχῆσονται Ὅσοι ἐν δόξῃ» καὶ «Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν».

Εὐαγγέλιον: Τοῦ Σαββάτου τῆς Τυρινῆς: «Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν...» (Ματθ. στ΄ 1-13).

Ἐξαίρετως: «Ἄξιόν ἐστιν...».

Κοινωνικόν: «Εἰς μνημόσυνον...».

Ἐἶδομεν τὸ φῶς. Ἀπόλυσις.

26. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ. Μνεῖαν ποιούμεθα τῆς ἀπὸ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐξορίας τῶν Πρωτοπλάστων. Πορφυρίου Γάζης, Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς, Θεοκλήτου μάρτυρος. Ἀνατολῆς, Φωτῶς, Παρασκευῆς, Κυριακῆς καὶ Φωτίδος, Φωτεινοῦ, Ἰωσή, Σεβαστιανοῦ τοῦ δουκός, Βίκτωρος καὶ Χριστοδοῦλου μαρτύρων.

Ἦχος δ΄, Ἑωθινόν Δ΄.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 14, 15, 16)

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν...».

Κοντάκιον: «Ὡς εὐσεβείας κήρυκας...».

Ἀπόλυσις: (μικρά) «Χριστὸς ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον

Ἐσπέρια: Ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Τριωδίου: «Ὁ πλάστης μου Κύριος...» εἰς 4.

Δόξα: Τοῦ Τριωδίου: «Ἐκάθισεν Ἀδάμ...».

Καὶ νῦν: Τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ δ΄ ἤχου: «Ὁ διὰ σὲ Θεοπάτωρ...».

Εἴσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».

Ἀπόστιχα: Τὰ Ἀναστάσιμα.

Δόξα:	«Ἐξεβλήθη Ἀδὰμ τοῦ Παραδείσου...».
Καὶ νῦν:	Τὸ ὁμώχρον Θεοτοκίον «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου...».
	« Νῦν ἀπολύεις... », Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια:	Τὸ ἀναστάσιμον «Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως ...» Δόξα, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον: «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετὰ τὸν Ν' φαλμόν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν τοῦ δ' ἤχου, Δόξα τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιόμελον τῆς Λιτῆς «Ἥλιος ἀκτίνας ἔκρυσεν...», Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον «Μυστικῶς ἀνυμνοῦμέν σε...». Τὰ Τριαδικὰ «Ἄξιόν ἐστιν...», τὸ Τρισάγιον καὶ ἀντὶ τῆς Ὑπακοῆς τὰ Κατανυκτικὰ τροπάρια: «Ἐλέησον ἡμᾶς...», «Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς...» «Τῆς εὐσπλαγχνίας...». Ἀπόλυσις «Ὁ ἀναστὰς...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

Ἀπολυτίκια:	Τὸ Ἀναστάσιμον «Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως...», Δόξα: τὸ αὐτό, Καὶ νῦν «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
Καθίσματα:	Τὰ Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ δ' ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Δ') Εὐαγγελίου.
Ὁ Ν' φαλμός:	Δόξα: «Τῆς μετανοίας...», Καὶ νῦν «Τῆς σωτηρίας...», «Ἐλέησόν με ... Τὰ πλήθη...».
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου.
Ἀπὸ γ' Ὠδῆς:	Τὰ Ἀναστάσιμα Κοντάκιον καὶ Οἶκος, τὰ Καθίσματα τοῦ Τριωδίου: «Ἐξεβλήθη ὁ Ἀδάμ...», Δόξα: «Νῦν ὁ καιρὸς...» Καὶ νῦν «Οὐ σιωπήσωμεν ποτε, Θεοτόκε...».
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ Συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
Καταβασίαι:	«Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας...».

Ἡ Τιμιωτέρα:	Καὶ ἡ Καταβασία: «Θεὸν ἀνθρώποις...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τὸ Δ' Ἀναστάσιμον «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράφαντες...» καὶ τὰ δύο τοῦ Τριωδίου: «Τῆς ἐντολῆς σου, Κύριε...» καὶ «Ἀποικισθέντες Κύριε...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριωδίου «Οἶμοι ὁ Ἀδάμ...» 3.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου: «Ἐφθασε καιρὸς...».
Καὶ νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλῃ καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἀναστὰς...».
Ἀπολυτίκια:	Τὸ Ἀναστάσιμον «Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ Ναοῦ. «Τῆς σοφίας ὁδηγέ...».
Κοντάκιον:	
Τρισάγιον:	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς: «Νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία...». (Ῥωμ. ιγ' 11 – ιδ' 4).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς: «Ἐάν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις ...» (Ματθ. στ' 14 - 21).
Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Ἐἶδομεν τὸ φῶς...».
Ἀπόλυσις:	Ὁ Ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ αὐτῆ Κυριακῆ ἐσπέρας. Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως...».
Κοντάκιον:	«Τῆς σοφίας ὁδηγέ...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά) «Ὁ Ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν ψάλλεται ὁ κατανυκτικὸς Ἑσπερινὸς κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Τριωδίου:

Ἑσπέρια:	Στιχηρὰ Κατανυκτικὰ τοῦ δ' ἤχου: 4: «Ἦθελον δάκρυσιν ἐξαλείψαι...» (Ζῆτει εἰς τὸ τέλος τοῦ Τρι-
-----------------	---

ωδίου), τοῦ Τριωδίου Προσόμοια 3· «Ἐγκρατεία τὴν σάρκα...» (Κυριακὴ Τυρινῆς Ἑσπέρας) καὶ τοῦ Μηναίου Προσόμοια 3 «Κατ' εἰκόνα γενόμενος...» (27η Φεβρ.).

Δόξα, Καὶ νῦν: Θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Ἡ Θεὸν τὸν ἀχώρητον...» (27η Φεβρ.).

Εἷσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...».

Προκείμενον: «Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου...» μετὰ τῶν στίχων ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.

Ἐκτενὴς μέχρι καὶ τῆς αἰτήσεως «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...» καὶ εὐθύς «Ὅτι ἐλέημων...». «Καταξίωσον...» καὶ τὰ Πληρωτικά.

Ἀπόστιχα: Τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Ἐλαμψεν ἡ χάρις σου Κύριε...» (δις) καὶ τὸ Μαρτυρικόν· «Ὁ ἐνδοξαζόμενος...» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα, Καὶ νῦν: «Τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις σε...».

«Νῦν ἀπολύεις...», **Τρισάγιον.**

Ἄντι Ἀπολυτικίων: Τὰ τροπάρια: «Θεοτόκε Παρθένε...», Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ...» Δόξα· «Ἰκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν...», Καὶ νῦν· «Ἵπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν...».

Ἀμέσως ὁ Ἀναγνώστης: «Κύριε ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν· «Τὴν Τιμιωτέραν... Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ», ὁ Ἱερεὺς «Ὁ ὢν εὐλογητός...». Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἱερεὺς λέγει τὴν εὐχὴν «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ...». Αἱ τρεῖς μεγάλοι μετάνοιοι καὶ ἡ εὐχὴ τοῦ Ἁγίου Ἐφραΐμ· «Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου...». Ἀπόλυσις «Χριστὸς ὁ ἀληθινός...» Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν...» ψάλλεται τὸ τροπάριον· «Πάντων προστατεύεις ἀγαθή...» Τούτου φαλλομένου οἱ πιστοὶ ἀσπάζονται τὴν χεῖρα τοῦ Ἱερέως λαμβάνοντες συγχώρησιν.

Σημειώσεις: Ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται καὶ κατὰ τοὺς κατανυκτικούς Ἑσπερινούς τῶν Α', Β', Γ', Δ' καὶ Ε' Κυριακῶν τῶν Νηστειῶν, φαλλομένων τῶν Κατανυκτικῶν τροπαρίων τῶν ἡχῶν ἐκάστης Ἑβδομάδος, τῶν λοιπῶν Τροπαρίων τοῦ Τριωδίου καὶ τῶν τροπαρίων τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ Μηναίου.

27. ΔΕΥΤΕΡΑ. (ΚΑΘΑΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ). Προκοπίου ὁσίου τοῦ Δεκαπολίτου, Γελασίου μάρτυρος, Σίμωνος τοῦ Κυρηναίου, Στεφάνου ὁσίου τοῦ

ἐν Ἀρματείῳ, Ἐφραΐμ ὁσίου τοῦ Κατουνακιώτου.

Ἄρχεται ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστή.

Σημειώσεις:

1. Ἀπὸ σήμερον καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς, τῇ Δευτέρᾳ, Τρίτῃ, Τετάρτῃ, Πέμπτῃ καὶ Παρασκευῇ αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ (ὅπερ παραλείπεται μόνον τὴν Καθαρὰν Δευτέραν), τοῦ Ὁρθρου, τῶν Ὁρῶν καὶ τοῦ Ἑσπερινοῦ τελοῦνται κατὰ τὴν ἐν τῷ Τυπικῷ τοῦ Τριωδίου (Τ.Μ.Ε.) §§ 18, 19, 20, 21 ἐκτιθεμένην τάξιν ἧτις καὶ καταχωρεῖται κατωτέρω.

2. Μετὰ τὴν Θ' Ὁραν ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς τῇ μὲν Δευτέρᾳ, Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἄνευ Προηγιασμένης κατὰ τὴν ἐν τῷ Τυπικῷ τοῦ Τριωδίου (Τ. Μ. Ε.) §20, διάταξιν, τῇ δὲ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ καὶ ἐν μνήμῃ ἑορταζομένου Ἁγίου μετὰ Προηγιασμένης (Τυπικὸν Τριωδίου §21).

3. Τῇ Δευτέρᾳ, Τρίτῃ, Τετάρτῃ καὶ Πέμπτῃ ἑσπέρας ψάλλεται τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον, ὡς ἔχει ἐν τῷ Ὁρολογίῳ. Μετὰ τὴν Δοξολογίαν τῇ μὲν Α' Ἑβδομάδι ψάλλεται τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος, κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς Ἑβδομάδας, Κανὼν ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου (Τυπικὸν Τριωδίου § 23).

4. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας ἀναγινώσκειται τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον, ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου καὶ ἀναγινώσκειται ἀνὰ μία στάσις τῶν Χαιρετισμῶν.

5. Κατὰ τὰ Σάββατα τῷ μὲν πρῶτῳ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ἀκολουθεῖ δὲ ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, τῷ δὲ ἑσπέρας ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς τῆς ἐπαύριον Κυριακῆς, καθ' ἣν τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Τυπικὴ διάταξις Ἀκολουθιῶν Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

(Αἱ συγκεκριμέναι ἀναφοραὶ εἶναι διὰ τὴν Καθαρὰν Δευτέραν).

α) ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

(Ζῆτει ἐν τῷ Μ. Ὁρολογίῳ). Ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι», «Βασιλεῦ οὐράνιε». Ὁ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον. «Ὅτι σοῦ ἐστιν», «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'). Δόξα, Καὶ νῦν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» (γ') καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα. Εἶτα ἀναγινώσκειται ὁ Ἄμωμος καὶ εὐθύς τὸ «Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν». Τρισάγιον. «Ὅτι σοῦ ἐστιν» καὶ ἀναγινώσκονται χῦμα τὰ Τροπάρια «Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος», Δόξα· «Τὴν ἡμέραν ἐκείνην», Καὶ νῦν «Σὲ τὸ ἀπόρθητον». «Κύριε ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ». «Κύριε ἐλέησον» (γ'), Δόξα, Καὶ νῦν «Τὴν τιμιωτέραν», «Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς» καὶ ἡ εὐχὴ «Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου». Ἐν συνεχείᾳ αἱ δύο εὐχαὶ τοῦ Μ. Βασιλείου «Κύριε Παντοκράτορ» καὶ «Σὲ εὐλογοῦμεν». «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» (γ') καὶ ἀναγι-

νώσκονται ὁ 120ὸς (ρκ') καὶ ὁ 133ος (ρλγ') Ψαλμός. Τρισάγιον. «Ὅτι σοῦ ἐστίν» καὶ τὰ 4 Τροπάρια «Μνήσθητι, Κύριε» χῦμα. «Κύριε ἐλέησον» (ιβ') καὶ ἀναγινώσκονται αἱ εὐχαὶ «Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐπ' ἐλπίδι...» ἕως καὶ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» Ἀκολουθῶς τὰ Κατανυκτικὰ Τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς...» Δόξα: «Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς...» Καὶ νῦν: «Τῆς εὐσπλαγχνίας...». Ὁ ἱερεὺς «Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός... Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός...». Ἀκολουθεῖ ἡ μικρὰ Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Σημείωσις: Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεσονυκτικοῦ δὲν ἀναγινώσκειται τὴν Δευτέραν τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. Τὴν Καθαρὰν Δευτέραν ἀρχόμεθα διὰ τοῦ «Εὐλογητὸς ὁ Θεός...» τοῦ Ὁρθρου.

β) ΟΡΘΡΟΣ

Ὁ Ἱερεὺς: «Εὐλογητὸς ὁ Θεός...», Τρισάγιον, «Ὅτι σοῦ ἐστίν...» Τὰ 3 Τροπάρια «Σῶσον Κύριε τὸν λαόν...» Δόξα: «Ὁ ὑψωθείς...» Καὶ νῦν: «Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε...» «Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...» «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...» «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου...» «Ὅτι ἐλεήμων...» «Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ» «Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ...» ὁ Ἐξάψαλμος, τὰ Εἰρηνικὰ καὶ ἡ ἐκφώνησις: «Ὅτι πρέπει Σοι...». Εὐθὺς τὸ Ἀλληλουϊάριον εἰς τὸν ἦχον τῆς ἑβδομάδος (Α' Ἑβδομάς τῶν Νηστειῶν: ἦχος γ') τετράκις μετὰ τῶν πρὸ αὐτοῦ στίχων, ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ. Ἀκολουθῶς φάλλονται οἱ Τριαδικοὶ ὕμνοι (ὄρα τούτους εἰς τὸ Ὁρολόγιον ἢ εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου) τοῦ ἦχου τῆς ἑβδομάδος. Σήμερον καὶ δι' ὅλην τὴν ἑβδομάδα φάλλονται οἱ τοῦ δ' ἦχου «Τὸν ἀναρχόν σου Πατέρα ...». Δόξα: «Ὡς αἱ τάξεις νῦν τῶν Ἀγγέλων...». Καὶ νῦν: «Τῶν νοερῶν σου λειτουργῶν...»¹. Εἶτα μικρὰ

¹ Μετὰ τὸ «Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός...», ἕκαστος ὕμνος συμπληρώνεται ὡς ἐξῆς: Διὰ τὸν α') τὴν Δευτέραν «προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων σῶσον ἡμᾶς», τὴν Τρίτην «πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου σῶσον ἡμᾶς», τὴν Τετάρτην «δυνάμει τοῦ Σταυροῦ Σου, σῶσον ἡμᾶς», τὴν Πέμπτην «πρεσβείαις τῶν Ἀποστόλων καὶ τοῦ Ἱεράρχου, σῶσον ἡμᾶς», καὶ τὴν Παρασκευὴν πάλιν «δυνάμει τοῦ Σταυροῦ Σου, σῶσον ἡμᾶς». Διὰ τὸν β') ὅταν ὁ Ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι Ἁγίου ἢ Ἀγίας τότε: «πρεσβείαις τοῦ Ἁγίου (ἢ Ἀγίων ἢ Ἀγίας ἢ Ὁσίου ἢ Ὁσίας κτλ.), σῶσον ἡμᾶς», ἀναλόγως τῆς προσωμίας τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Εἰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι γεγονότος ἐκ τοῦ Δεσποτικοῦ ἢ Θεομητορικοῦ κύκλου τότε ἐπαναλαμβάνεται ἡ κατακλείς τοῦ α' ὕμνου. Διὰ τὸν γ') ἡ συμπλήρωσις πάντοτε διὰ τοῦ «διὰ τῆς Θεοτόκου σῶσον ἡμᾶς».

Συναπτὴ καὶ ἐκφώνησις: «Ὅτι σὸν τὸ κράτος...». Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, τὰ Κατανυκτικὰ Καθίσματα τῆς α' στιχολογίας τοῦ ἦχου (ὄρα ταῦτα εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου) ἐξ ὧν τὸ β' μετὰ τοῦ οἰκείου στίχου², καὶ τὸ γ' Δόξα, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον ἢ Σταυροθεοτοκίον (Τετάρτη καὶ Παρασκευή), καὶ τὰ τῆς ἡμέρας τῆς β' στιχολογίας: «Τῆς νηστείας τῆς θείας ἀπαρχῆς...». Δόξα, Καὶ νῦν: «Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ...», καὶ τὰ τῆς γ' στιχολογίας: «Τὴν πάνσεπτον ἐγκράτειαν...». Δόξα, Καὶ νῦν: «Τὴν ἄμαχον πρεσβείαν σου...». Ὁ Ν' Ψαλμός (χῦμα). «Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...». «Κύριε ἐλέησον» (ιβ') καὶ ἡ ἐκφώνησις: «Ἐλεεί καὶ οἰκτιρμοῖς...», καὶ εὐθὺς ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα Ὡδῶν³. Οἱ Κανόνες τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου ἄνευ στίχων. Ἀπὸ γ' Ὡδῆς, ὁ Εἰρμός τοῦ Μηναίου. Αἴτησις καὶ ἐκφώνησις: «Ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν...» καὶ τὸ Μεσῶδιον Κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου (διὰ τὴν Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν Σταυροθεοτοκίον). Ἀφ' ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Μηναίου ὁ Εἰρμός. Αἴτησις καὶ ἐκφώνησις: «Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...», τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἦχου (ὁ-

² Οἱ στίχοι τοῦ β' Κατανυκτικοῦ Καθίσματος τοῦ ἦχου τῆς α' στιχολογίας εἶναι οἱ ἐξῆς: Τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ: «Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με» (Ψαλμ. 6, 2). Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ: «Ἰψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι» (Ψαλμ. 8, 5). Τῇ Πέμπτῃ: «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν» (Ψαλμ. 18, 5). Τῷ Σαββάτῳ: «Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ» (Ψαλμ. 67, 36), καὶ διὰ τὸ γ' Κάθισμα: «Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἔθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς» (Ψαλμ. 15, 3).

³ Αἱ ἐννέα Ὡδαὶ στιχολογοῦνται ὁλόκληροι μὲν ἐκεῖναι τῶν ὁποίων ὑπάρχουσιν ἐν τῷ Τριωδίῳ τριῶδια, πλὴν τῆς Θ' Ὡδῆς τῆς ὁποίας τὸ δεύτερον μέρος μόνον στιχολογεῖται ἢτοι ἡ Προσευχὴ τοῦ Ζαχαρίου, ἐπειδὴ τὸ α' μέρος στιχολογεῖται εἰς τὴν «Τιμιωτέραν», τῶν δὲ λοιπῶν μόνον ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος καὶ ἡ μικρὰ δοξολογία τὴν Δόξα, Καὶ νῦν. Ἡ τάξις αὕτη σχηματικῶς ἔχει ὡς ἀκολουθῶς:

ΗΜΕΡΑ	ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ Η ὩΔΗ	Η ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ
Δευτέρα	α' ἢ θ'	γ' δ' ε' ζ' ζ'
Τρίτη	β' ἢ θ'	α' γ' δ' ε' ζ' ζ'
Τετάρτη	γ' ἢ θ'	α' δ' ε' ζ' ζ'
Πέμπτη	δ' ἢ θ'	α' γ' ε' ζ' ζ'
Παρασκευή	ε' ἢ θ'	α' γ' δ' ζ' ζ'

Κατὰ τὴν αὐστηροτέραν τάξιν αἱ ὑπολοιπόμεναι δύο Ὡδαὶ ζ' καὶ ζ' στιχολογοῦνται ὁλόκληροι τὰ Σάββατα τῆς Β', Γ' καὶ Δ' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν πάντοτε κατὰ τὸ ἴδιον σύστημα: Ὁλόκληροι ἢ ζ', ζ', η', καὶ θ' καὶ ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος τῆς α', γ', δ' καὶ ε'.

ρα εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου). Τὸ Συναξάριον. Ὁ Εἰρμὸς τῆς ἡ' Ὠδῆς τοῦ β' Τριωδίου μετὰ τοῦ «Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν...» καὶ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ὁ Εἰρμὸς τῆς θ' Ὠδῆς τοῦ β' Τριωδίου καὶ εὐθύς τό· «Ἄξιόν ἐστιν...». Αἵτησις καὶ ἐκφώνησις· «Ὅτι Σὲ αἰνοῦσι...». Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος (σήμερον τοῦ δ' ἤχου· «Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ σου...») (ἢ συμπλήρωσις τῶν φωταγωγικῶν γίνεται ὡς καὶ ἡ τῶν Τριαδικῶν ὕμνων). «Σοὶ δόξα πρέπει...». Ἡ Δοξολογία (χῦμα) «Πληρώσωμεν τὴν Ἐωθινήν...» κτλ. ὡς συνήθως. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα· τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Ἐλήλυθεν ἡ νηστεία...» (ἐπαναλαμβάνεται τὸ αὐτὸ μετὰ τοῦ στίχου· «Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε...»), τὸ Μαρτυρικὸν μετὰ τοῦ στίχου· «Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ...», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ Θεοτοκίον· «Σὲ τὴν τοῦ Θεοῦ Μητέρα...», (διὰ τὴν Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν τὸ Σταυροθεοτοκίον). «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι...». Τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον· «Ἐν τῷ ναῶ ἐστῶτες...». «Κύριε ἐλέησον» (μ'). Δόξα, Καὶ νῦν· «Τὴν Τιμιωτέραν... Ἐν ὀνόματι Κυρίου...». «Ὁ ὢν εὐλογητός... Ἐπουράνιε Βασιλεῦ...», καὶ εὐθύς· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Ὑμνοί. Εἰς τὴν Θ' Ὑμνον, μετὰ τὸ τροπάριον· «Βλέπων ὁ ληστής...» κτλ., τό· «Κύριε ἐλέησον» (μ'). Δόξα, Καὶ νῦν· «Τὴν Τιμιωτέραν... Δι' εὐχῶν...», τὰς γ' μεγάλας μετανοίας μετὰ τῶν εὐχῶν καὶ εὐθύς οἱ Μακαρισμοί. Εἶτα τὰ τροπάρια· «Χορὸς ὁ ἐπουράνιος...» κτλ., τό· «Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν...». «Ἄνες, ἄφες...». «Πάτερ ἡμῶν...», «Ὅτι Σοῦ ἐστιν...», καὶ ἀναγινώσκονται τὰ Κοντάκια· «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης...», τῆς ἡμέρας⁴, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου τῆς ἡμέρας τὸ πρὸ τοῦ Συναξαρίου ἀναγνωσθέν. Δόξα, τὸ Νεκρώσιμον· «Μετὰ τῶν Ἁγίων...». Καὶ νῦν, Θεοτοκίον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». «Κύριε ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ...». «Κύριε ἐλέησον» (γ'). Δόξα, Καὶ νῦν· «Τὴν Τιμιωτέραν...». «Ὁ Θεός, οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...», τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας. Μὴ τελουμένης Προηγιασμένης

⁴ Δευτέρα· τῶν Ἀσωμάτων. «Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ...»

Τρίτη τοῦ Προδρόμου. «Προφῆτα Θεοῦ...»

Τετάρτη τοῦ Σταυροῦ. «Ὁ ὑψωθείς...»

Πέμπτη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. «Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας...», καὶ τοῦ Ἁγίου Νικολάου. «Ἐν τοῖς Μύροις, Ἄγιε...»

Παρασκευὴ τοῦ Σταυροῦ. «Ὁ ὑψωθείς...»

Ζήτη ταῦτα εἰς τὸ Ὁρολόγιον, Ἀκολουθία τῶν Τυπικῶν, καὶ εἰς τὸ Τριώδιον Δευτέρα α' ἐβδομάδος Νηστειῶν εἰς τὴν οἰκείαν σειρᾶν.

ἄρχεται ἀμέσως διὰ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...» ὁ Προοιμιακός. Ἐὰν θὰ τελεσθῆ Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία μετὰ τό· «Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι...» λέγεται ἡ εὐχή «Παναγία Τριάς...» γίνεται μικρὰ Ἀπόλυσις καὶ ἄρχεται ὁ Ἐσπερινὸς διὰ τοῦ «Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...».

γ) ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ (Ἄνευ Προηγιασμένης)

Ὁ Προοιμιακός

Τὰ Εἰρηνικά. Εἰς τό· «Κύριε ἐκέκραξα...», Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριωδίου 3, καὶ τοῦ Μηναίου 3. Δόξα, Καὶ νῦν, Προσόμοιον Θεοτοκίον τοῦ Μηναίου (Τρίτην καὶ Πέμπτην τὸ Σταυροθεοτοκίον καὶ τὴν Παρασκευὴν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος). «Φῶς ἰλαρόν...». «Ἐσπέρας». Τὰ Ἀναγνώσματα μετὰ τῶν Προκειμένων καὶ τῶν στίχων, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. «Καταξίωσον...». «Πληρώσωμεν τὴν ἔσπερινὴν δέησιν...», κτλ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα· τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου (δίς), τὸ Μαρτυρικόν, μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν· «Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου...» καὶ «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε...». Δόξα, Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. «Νῦν ἀπολύεις...». Τρισάγιον. Τὰ τροπάρια· «Θεοτόκε Παρθένε...», «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ...», Δόξα· «Ἰκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν...», Καὶ νῦν· «ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν...», Κύριε ἐλέησον (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν· «Τὴν Τιμιωτέραν...», «Ὁ ὢν εὐλογητός...», τὴν εὐχὴν· «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ...», τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας, εἶτα τὸ Τρισάγιον. «Ὅτι Σοῦ ἐστιν...». «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), καὶ τὴν εὐχὴν· «Παναγία Τριάς...». «Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου...», ἐκ γ', ἀναγινώσκειται ὁ 33ος Ψαλμὸς καὶ Ἀπόλυσις.

δ) ΜΕΓΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Ὁρολογίῳ τάξιν. Μετὰ τό· «Εὐλογητὸς ὁ Θεός...», «Δόξα σοὶ ὁ Θεός... Βασιλεῦ οὐράνιε...», Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καὶ νῦν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...» (γ'), καὶ ἀρχόμεθα τῆς ἀναγνώσεως τῶν Ψαλμῶν ἀπὸ τοῦ δ' Ψαλμοῦ· «Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου ὁ Θεός...». Μετὰ τὴν Δοξολογίαν ψάλλεται τὸ διὰ τὴν σήμερον τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ, μετὰ στίχου· «Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς ἐλέησόν με». Εἰς τὸ τέλος τῆς ζ' Ὠδῆς ψάλλεται ἐμμελῶς τὸ Κοντάκιον· «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου...», καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς θ' Ὠδῆς ἐπαναλαμβάνεται ἐμμελῶς ὁ Εἰρμὸς αὐτῆς· «Ἀσπόρου συλλήψεως...». Τρισάγιον. Τὸ Τροπάριον· «Κύριε τῶν Δυνάμεων...» μετὰ

τῶν στίχων τοῦ 150οῦ Ψαλμοῦ, καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου. Μετὰ τό· «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παννουχίδος τῆς Δευτέρας τῆς Α΄ Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. «Εἶπεν ὁ Κύριος· βλέπετε μὴ πλανηθῆτε...» (Λουκ. κα΄, 8 - 36). Εὐθύς· «Εἰρήνη πᾶσι... Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν..., Δέσποτα Πολυέλεε...», καὶ τὴν δέησιν· «Εὐξώμεθα...». Τό· «Πάντων προστατεύεις...»⁵, παρέχεται συγχώρησις καὶ τό· «Δι' εὐχῶν...».

28. ΤΡΙΤΗ. Βασιλείου ὁμολογητοῦ, Νυμφᾶ καὶ Εὐβούλου Ἀποστόλων. Κασσιανοῦ ὁσίου τοῦ Ῥωμαίου τοῦ Ὁμολογητοῦ (ἐκ τῆς 29^{ης} Φεβρ.), Κυράνης νεομάρτυρος τῆς ἐν Θεσσαλονίκη, Ἰωνᾶ ὁσιομάρτυρος τοῦ Λερίου.

Πλήρης Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Κασσιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναία.

Τῷ ἑσπέρας: Τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον καὶ τὸ β' τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παννουχίδος τῆς Τρίτης τῆς Α΄ Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν «Εἶπεν ὁ Κύριος· προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην...» (Ματθ. στ' 1 - 13).

⁵ Τὴν Τρίτην· «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον...»
 Τὴν Τετάρτην· «Πάντων προστατεύεις...»
 Τὴν Πέμπτην· «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον...».